

Dokument nr. 15:17

(2002-2003)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

SPØRSMÅL NR. 321

Innlevert 17. februar 2003 av stortingsrepresentant **Magnar Lund Bergo**

Besvart 21. februar 2003 av miljøvernminister **Børge Brende**

Spørsmål:

«Kongsberg Sølvverk opplever, tross anleggets status som viktig nasjonalt kulturminne, stort forfall. Som "midlertidig fredet" har anlegget hittil klart å ivareta det mest akutte vedlikeholdet med midler fra Riksantikvaren og kommunen, men for 2003 finnes det ingen finansieringskilder.

Hva vil staten gjøre for å sikre sitt eget anlegg mot fordyrende forfall i 2003, og når vil det eventuelt bli fattet et endelig fredningsvedtak, slik at man kan få på plass en fast plan for finansiering, opplæring og utvikling?»

Svar:

Jeg oppfatter det slik at det stilles to konkrete spørsmål i henvendelsen: om hvordan Kongsberg Sølvverk kan sikres mot fordyrende forfall i 2003, og om når det eventuelt blir fattet permanent fredningsvedtak for det aktuelle området.

Departementet har forslaget til fredning av Kongsberg Sølvverk til behandling. Forslaget omfatter et område på 30,6 km² samt gruver under bakken. Formålet med fredningsforslaget er å bevare et nasjonalt og internasjonalt kulturhistorisk verdifullt, industrielt kulturmiljø med fysiske spor fra over 300 års gruvedrift etter sølv. Arbeidet er inne i sin avsluttende fase og har høy prioritet i departementet. Dette er en stor og kompleks fredningssak som berører mange aktører og ulike interesser og det gjenstår en del problemstillinger som ennå ikke er avklart. Det er derfor vanskelig for meg å angi nøyaktig når saken vil være endelig avklart.

Når det gjelder spørsmålet om ansvar for forvalt-

ning og økonomi, viser jeg til at det i juni 2000 ble opprettet en egen Samarbeidsgruppe for kulturmiljøfredningen, hvor bl.a. Kongsberg kommune, Norsk Bergverksmuseum og Statskog er representert. Gruppen fikk ansvaret for å utarbeide et utkast til forvaltningsplan for området, parallelt med selve frednings-saken. Siktemål har vært, innenfor rammen av fredningsforskriften, å få på plass forutsigbare retningslinjer for hvordan området skal forvaltes, hvem som skal ha ansvar for de ulike oppgavene og ansvaret for kostnadene knyttet til vedlikehold, istandsetting og skjøtsel. Forvaltningsplanen skal etter forutsetningen vedtas av Riksantikvaren.

Dersom området blir fredet vil utgangspunktet for en framtidig forvaltning av området bygge på hovedprinsippene i miljøforvaltningen, dvs. at det er eierne og ansvarlig sektormyndighet som har hovedansvaret for miljøutfordringene innenfor området. Hvordan dette mer detaljert skal løses må først og fremst finne sin form i arbeidet med forvaltningsplanen.

I arbeidet med fredningssaken har lokale aktører, herunder Kongsberg kommune og Norsk Bergverksmuseum, bidratt positivt. Også fra kulturminneforvaltningens side er det lagt ned mye tid og ressurser. I forhold til økonomi vises det til at Riksantikvaren siden 1991 har bevilget over 3 mill. kr til vedlikeholdsarbeider innenfor området. Jeg har derfor godt håp om at involverte parter gjennom Samarbeidsgruppen og arbeidet med forvaltningsplanen kan komme fram til omforente løsninger som sikrer gode og forutsigbare rammer med hensyn til roller, ansvar, oppgaver og ressursbruk.

SPØRSMÅL NR. 322**Innlevert 17. februar 2003 av stortingsrepresentant Bjørn Jacobsen****Besvart 25. februar 2003 av utenriksminister Jan Petersen****Spørsmål:**

«Vil utenriksministeren ta noe initiativ overfor Tyrkia for å undersøke tilstanden til Öcalan og om tilhøva Abdullah Öcalan lever under er i samsvar med internasjonal lov og menneskerettar?»

GRUNNGJEVING:

Kurdarleiaren Abdullah Öcalan sitter fengsla i Tyrkia. Han har vore totalt isolert og utan kontakt med familie og advokatar dei siste 12 vekene.

Svar:

Abdullah Öcalan ble som kjent dømt til døden i 1999 etter å ha blitt funnet skyldig i en rekke svært alvorlige forbrytelser, bl.a. mot landets antiterrorlover.

Öcalan soner i fengselet på Imrali-øya vest i Tyrkia. Etter de tyrkiske grunnlovsreformene i 2002 ble dommen omgjort til livsvarig fengsel.

Tyrkia ratifiserte i 1988 Den europeiske konvensjon mot tortur og annen grusom, umenneskelig eller nedverdiggende behandling eller straff. Delegasjoner fra Europarådets torturkomité (CPT) har siden 1999 besøkt Imrali-fengselet flere ganger for å vurdere Abdullah Öcalans soningsforhold.

Det siste besøket fant sted 17. februar i år. Torturkomiteens rapport fra dette besøket er ennå ikke ferdig. Det synes naturlig å avvente komiteens vurdering av Öcalans soningsforhold og tyrkiske myndigheters reaksjoner på rapporten før andre initiativ eventuelt vurderes.

SPØRSMÅL NR. 323**Innlevert 18. februar 2003 av stortingsrepresentant Øystein Hedstrøm****Besvart 25. februar 2003 av nærings- og handelsminister Ansgar Gabrielsen****Spørsmål:**

«Næringsdepartementet forbereder salg av SND Invest. Mange vurderer det slik at SND Invests portefølje vil prises svært lavt i markedet hvis en realisering skjer i den nærmeste fremtid. Når det nå er gjort en verddivurdering på 1,3 mrd. kr, karakteriseres prislappen som frisk og urealistisk.

Mener nærings- og handelsministeren at skattebetalernes penger blir fornuftig ivaretatt ved å selge SND Invest i dagens uttørrede kapitalmarked?»

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til oppsalg bl.a. i Dagens Næringsliv 18. februar 2003 der sjefen i Norsk Vekst uttaler at å selge SND Invest i dagens situasjon er som å selge "høns i regnvær". Jeg viser også til mitt spørsmål til statsråden i forbindelse med budsjettdebatten 10. desember 2002, om å bruke tid på å realisere verdiene i SND Invest slik at samfunnet kan få tilbake det som er de reelle verdiene.

Fremskrittspartiet støttet en fullmakt om salg av

SND Invest under forutsetning av at samfunnets verdier ble ivaretatt. Fremskrittspartiet imøteser derfor statsrådets svar med interesse.

Svar:

Ved Stortingets behandling 6. desember 2001 ble det gitt tilslutning til at det ikke foreligger sterke hensyn som tilsier at staten skal eie SND Invest fremover.

Et investeringsselskap er avhengig av et godt forhold til sine eiere for å utvikle bedriften. Det fører til en betydelig usikkerhet knyttet til aktiv oppfølging av investeringene både hos SND Invest og hos porteføljebedriftene så lenge spørsmålet om eierskap er uavklart. En unik kompetanse som er bygget opp hos SND Invest, kan forvitte dersom det tar lang tid å avklare eierskapet og verdiene kan forringes.

Selv om det generelt er et svakt kapitalmarked er det registrert betydelig interesse rundt et salg av SND Invest. Hvilke verdier som kan oppnås, kan likevel bare avdekkes gjennom en konkret salgsprosess.

Selv om salgsprosessen nå er satt i gang har jeg forbeholdt meg retten til når som helst å avbryte en transaksjon hvis betingelsene for et salg ikke er tilfredsstillende. Jeg vil følge utviklingen i salgsprosessen nøye.

Jeg mener at private aktører i utgangspunktet har bedre forutsetninger for å forvalte verdiene i SND videre, og dersom det kan oppnås en akseptabel pris for selskapet vil jeg søke å få dette til, men altså bare dersom denne forutsetningen er tilstede.

SPØRSMÅL NR. 324

Innlevert 18. februar 2003 av stortingsrepresentant Akhtar Chaudhry

Besvart 24. februar 2003 av justisminister Odd Einar Dørum

Spørsmål:

«Hvilke kompensasjoner får Oslo politidistrikt for de enorme utgifter Oslo-politiet har i forbindelse med sikkerhetstiltak rundt den amerikanske ambassaden og den israelske ambassaden samt sikkerhetstiltak til besøkende (nåværende eller tidligere) statsledere til Norge, eventuelt hvilke vurderinger gjør statsråden for å gi Oslo-politiet en kompensasjon?»

BEGRUNNELSE:

Oslo er landets hovedstad og har svært mange utfordringer som Oslo-politiet må løse. Det er organisert kriminalitet, med eller uten relasjoner til utlandet, narkotika- og menneskesmugling, vold, forebygging osv. Når Oslo-politiet må binde et betydelig antall tjenestemenn og økonomiske ressurser til sikkerhetstiltak rundt ovennevnte ambassader og besøkende, må politiet justere sine ressurser i forhold til andre oppgaver. Det går mest utover forebyggende tiltak, slik som bydelspoliti.

Oslo-borgere mener at sikkerhetstiltak rundt ambassader og besøkende statsledere osv., er en nasjonal oppgave og ikke spesifikt Oslo-ansvar. Dermed må staten kompensere disse utgiftene, som ikke er ubetydelige. I det henseende hadde det vært interessant å vite justisministerens vurderinger rundt problemstillingen.

Svar:

Oslo politidistrikt er i sin grunnbemanning og ved sitt ordinære budsjett dimensjonert for å ha an-

svar for sikkerhetstiltak rundt ambassadene, besøk fra statsledere, livvaktteneste osv. Dette inngår i hovedstadsoppgavene.

Sikkerhetstiltakene rundt enkelte ambassader har etter 11. september 2001 vært mer omfattende enn tidligere. I 2001 ble det gitt en tilleggsbevilgning til Oslo politidistrikt på 29,6 mill. kr hovedsakelig til dekning av ekstrautgifter til ambassadevakt, livvaktteneste m.m., jf. St.prp. nr. 7 (2001-2002). I 2002 fikk Oslo politidistrikt totalt 42 mill. kr til ekstra sikkerhetstiltak (jf. St.prp. nr. 1 Tillegg nr. 4 (2001-2002) og St.prp. nr. 54 (2001-2002)). I budsjettet for 2003 ligger det en styrking på 39 mill. kr til de samme oppgavene.

Utgifter til ordinære statsbesøk må dekkes innen rammen av politidistriktets budsjett. I en del tilfeller hvor trusselvurderingene tilsier en ekstraordinær politiinnsats, som f.eks. feiring av Nobel fredspris 100-årsjubileum, ABCDE-konferansen, Kronprinsbryllupet og minnemarkering over tidligere statsminister i Israel, Yitzak Rabin, har det blitt gitt tilleggsbevilgninger til dekning av hele eller deler av merutgiftene. Utgiftene har da vært på et slikt nivå at det ikke hadde vært rimelig å forvente at det skal dekkes innen budsjettrammene uten at dette ville gå på bekostning av andre oppgaver.

For meg har det vært viktig at de ekstraordinære tiltakene som blir igangsatt ikke skal oppleves unødig ubekvemme overfor innbyggerne i Oslo.

SPØRSMÅL NR. 325**Innlevert 18. februar 2003 av stortingsrepresentant Akhtar Chaudhry****Besvart 25. februar 2003 av kommunal- og regionalminister Erna Solberg****Spørsmål:**

«Har det noen gang vært en dialog/forhandling(e)/korrespondanse mellom Pakistan og Norge hvor det er tatt initiativ til at eks-pakistanere kan beholde sitt opprinnelige statsborgerskap parallelt med norsk statsborgerskap, og hva har essensen i og resultat av denne eventuelle dialogen/forhandlingen/korrespondansen vært?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede stilte et skriftlig spørsmål 13. desember 2002 til statsråden hvor det bl.a. ble spurt om følgende: "Er det tidligere tatt initiativ for at tidligere pakistanske statsborgere kunne beholde sitt opprinnelige statsborgerskap etter at de fikk innvilget det norske, og eventuelt hvilke vurderinger har blitt gjort?"

Statsråden gav et langt svar uten at jeg kan se at dette punktet ble berørt. Siden det er flere pakistanere som har fått norsk statsborgerskap og er interessert i og ville beholde sitt opprinnelige statsborgerskap og det går mange rykter om hvilke initiativ er blitt tatt i sakens anledning samt hvilket land har gjort og sagt hva, er det ønskelig at statsråden belyser fakta.

Svar:

Jeg viser til mitt svar av 18. desember 2002 på spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 192. Som det der fremgår finnes det ingen avtaler mellom Norge og andre land når det gjelder adgang til dobbelt statsborgerskap. Jeg er ikke kjent med at det noen gang har vært dialog eller forhandlinger mellom norske og pakistanske myndigheter med det formål å gjøre unntak fra lovens hovedprinsipp for pakistanske borgere.

Som følge av prinsippet om ett statsborgerskap som gjeldende statsborgerlov bygger på, går norsk statsborgerskap automatisk tapt ved erverv av pakistansk statsborgerskap. Det er videre et vilkår for erverv av norsk statsborgerskap ved søknad etter statsborgerloven § 6 at søkeren løses fra pakistansk statsborgerskap. I enkelte tilfelle kan likevel dobbelt statsborgerskap oppstå. Dette er ved automatisk erverv av statsborgerskap, dvs. ved fødsel og adopsjon. Dobbelt statsborgerskap kan også oppstå når norske myndigheter dispenserer fra løsningskravet. I henhold til praksis dispenserer det bl.a. når søkerens hjemland ikke gir løsning, det tar lang tid å få svar på løsningsanmodning, hjemlandets myndigheter tar svært høyt gebyr for løsning eller søkeren er innvilget asylstatus i Norge. I forhold til pakistanske borgere er det som regel ikke nødvendig å dispensere fra løsningskravet.

SPØRSMÅL NR. 326**Innlevert 19. februar 2003 av stortingsrepresentant Marit Arnstad****Besvart 24. februar 2003 av miljøvernminister Børge Brende****Spørsmål:**

«Ved opprettelsen av Dovrefjell og Sunndalsfjellene nasjonalpark med tilhørende verneområder har fylkesmannen i Møre og Romsdal gitt de berørte parter ett års frist fra vedtaksdato for å kreve skjønn. Dette skjer uten at det er utarbeidet forvaltningsplan for området.

Vil statsråden ta initiativ til å sørge for at fristen for å søke skjønn for berørte parter utvides til godkjent forvaltningsplan foreligger?»

BEGRUNNELSE:

Stortinget vedtok 3. mai 2002 å opprette Dovrefjell og Sunndalsfjellene nasjonalpark og syv tilgrensende landskapsvernområder, to biotopvernområder og én naturresservat i Hedmark, Oppland, Møre og Romsdal og Sør-Trøndelag fylker. For de berørte grunneiere har dette vedtaket konsekvenser for muligheten for utnyttelse av de ressursene som omfattes av disse verneplanene.

Det er igangsatt arbeid med å utarbeide forvalt-

ningsplan for området. Denne planen vil klargjøre hvilke beskrankninger som pålegges de ulike delene av verneområdet, og hvilke aktiviteter som kan tillates. Resultatet av forvaltningsplanen vil avgjøre den enkelte grunneiers behov for økonomisk kompensasjon for de beskrankninger som ligger i vernevedtaket.

Fylkesmannen i Møre og Romsdal har gitt ett års frist fra vedtaksdato for å kreve skjønn, og har bedt om at eventuelle krav blir framsatt så raskt som mulig.

Svar:

Det er i Stortinget fremlagt et forslag om endring av erstatningsreglene for vern i nasjonalparker og for landskapsvernområder. Stortinget har samtykket i at Biomangfoldlovutvalget vurderer forslaget. Biomangfoldlovutvalget skal legge fram sin innstilling høsten 2003.

I påvente av denne behandlingen uttalte jeg allerede i april i fjor at en eventuell ny erstatningsordning skal få *tilbakevirkende kraft* for de forslag i nasjonalparkplanen som allerede den gangen var til behandling, og der vernevedtaket allerede er fattet, men fristen for krav om erstatning ennå ikke var gått ut. Dette vil også gjelde for Dovrefjell og Sunndalsfjellene nasjonalpark med tilhørende verneområder (vernevedtak av 3. mai 2002).

Det vil bli lagt til grunn at fristen for å kreve erstatning vil bli utsatt i tid så langt dette anses nødvendig i forhold til behandlingen av spørsmålet om endringer i erstatningsordningen. Ifølge de opplysninger jeg har fått antas en godkjent forvaltningsplan for verneområdene på Dovrefjell å foreligge i god tid før spørsmålet om lovendring er avklart.

SPØRSMÅL NR. 327

Innlevert 19. februar 2003 av stortingsrepresentant Per Roar Bredvold

Besvart 28. februar 2003 av finansminister Per-Kristian Foss

Spørsmål:

«Vil finansministeren ta initiativ for å rydde opp i den uklare rettstilstanden som eksisterer for beregninger av svovelavgift på farget diesel?»

BEGRUNNELSE:

Finansdepartementet skrev i brev av 27. november 2001 til Toll- og avgiftsdirektoratet: "Det synes på bakgrunn av den uklare rettstilstand riktig å prioritere å utarbeide retningslinjer fremfor å prioritere kontroll av saker bakover i tid."

Ovennevnte brev fra Finansdepartementet kom som en følge av at Toll- og avgiftsdirektoratet hadde til hensikt å etterberegne oljeselskaper for manglende innbetaling av svovelavgift. Dette var allerede meddelt i brev til de aktuelle oljeselskaper. I realiteten stanset brevet fra Finansdepartementet denne etterberegningen, og med sin referanse til "uklare rettstilstander" aksepterte departementet at oljeselskapene praktiserte ulike oppfatninger av hvordan svovelavgiften skulle beregnes.

Det er uheldig at det eksisterer uklare rettstilstander forbundet med beregninger av avgifter. Spesielt er det uheldig når det fører til ulike konkurransefor-

hold i markedet, og når det ikke reageres raskt fra offentlige myndigheter for å rette opp forholdet.

Uklare forskrifter for beregning av svovelavgift medfører følgende ulemper:

1. Farget diesel med lavere svovelinnhold enn 500 ppm svovel er unntatt fra svovelavgift på 7 øre. Det er grunn til å tro at denne reduksjonen kommer oljeselskapene til gode i form at økt inntjening, og at forbrukeren således ikke nyter godt av avgiftsfritaket.
2. Dagens praksis medfører at det foreligger mulighet for feilaktig refusjon av svovelavgift for diesel som går til fiske på fjerne farvann eller til eksport. Diesel under 500 ppm er fritatt for avgift. Diesel med mellom 500 - 2 500 ppm svovel skal belastes med 7 øre svovelavgift pr. liter. I dag risikerer man at disse dieseltypene blandes. Dette innebærer at tollmyndighetene kan komme til å refundere svovelavgift på diesel som det aldri er betalt avgift for.
3. Uklare regler skaper konkurransevridning mellom oljeselskapene og svekker konkurransen i markedet. Samtidig som forbrukerne ikke er ga-

rantert å få farget diesel med under 500 ppm svovel selv om det er det han bestiller og betaler for.

Dagens uklare rettstilstand, slik Finansdepartementet beskriver den, har således alvorlige og uønskede konsekvenser.

Det har gått lang tid siden Finansdepartementets brev av 27. november 2001. I denne sammenheng må man være oppmerksom på at saken har sitt utgangspunkt nærmere ett år før Finansdepartementet forfattet ovennevnte brev. Pressen skrev om saken allerede i januar 2001. Tollvesenets forslag om etterberegning av avgift overfor enkelte oljeselskaper var da kjent. Det dreide seg om etterberegning og ekstraavgift for ca. 250 mill. NOK. Beløpets størrelse burde tilsi rask reaksjon fra departementet.

Nye forskrifter som rydder opp i uklarhetene, og som eliminerer de ulempene dagens rettstilstand medfører, bør nå komme umiddelbart.

Svar:

Saken du sikter til gjelder spørsmål i forhold til tidspunktet for avgiftsberegning av svovelavgiften.

Problemstillingen gjelder vanlig blank olje og ikke autodiesel/farget diesel.

Jeg kan opplyse om at Finansdepartementet nylig har sendt et forslag til nye regler for avgiftsberegning av svovelinnhold i mineralolje på høring, jf. brev av 21. februar 2003 (vedlegg). Jeg viser derfor til de vurderinger som fremgår i høringssaken.

2 VEDLEGG TIL SVAR:

Vedlegg 1.

Utkast til forskrift om endring av forskrift om særavgifter.

Vedlegg 2.

Brev fra Finansdepartementet "Høring om endring av forskrift 11. desember 2001 nr. 1451 om særavgifter (særavgiftsforskriften) § 3-7-3 - avgiftsberegning av svovelinnhold i mineralolje". Referanse: 01/2600 SL FR/KR. Brevet er datert 21. februar 2003.

SPØRSMÅL NR. 328

Innlevert 19. februar 2003 av stortingsrepresentant Ulf Erik Knudsen

Besvart 27. februar 2003 av samferdselsminister Torild Skogsholm

Spørsmål:

«Hvordan vil statsråden sikre at Luftfartstilsynet beholder sin sertifisering fra det felleseuropeiske myndighetsorganet Joint Aviation Authorities (JAA), slik at Norge unngår å få alle sine fly og flygende personell utestengt fra europeisk luftrom?»

BEGRUNNELSE:

I brev av 4. februar 2003 til Luftfartstilsynet (dokumentnummer i Luftfartstilsynets journal: 200204488-2) varsler JAA om hvordan de vil vurdere en eventuell flytting av Luftfartstilsynet. De skriver at en flytting med de påfølgende konsekvenser for bemanning, vil anses som en signifikant endring. Slike endringer utløser en såkalt "full review".

En "full review" vil sannsynligvis innebære at JAA vil kreve dokumentasjon på at nødvendig personell til enhver tid er på plass, og man vil ikke godta en overgangsfase hvor disse personene mangler. Resultatet av et bortfall av JAA-godkjenningen av Nor-

ge er i ytterste konsekvens en umiddelbar utestengelse fra det internasjonale luftfartssamarbeidet som det norske samfunnet er helt avhengig av.

Det kunne være interessant å få vite hvordan statsråden vil beskrive konsekvensene av en utestenging av Norge fra det internasjonale luftfartssamarbeid.

Svar:

I St.meld. nr. 17 Om statlige tilsyn vurderes organisering og lokalisering for bl.a. Luftfartstilsynet. I en helhetlig vurdering av fremtidig lokalisering for elleve eksisterende og nye tilsyn har Regjeringen besluttet at Luftfartstilsynet skal flyttes til Bodø. Regjeringens vurdering er bl.a. at fagmiljøet i Bodø har forutsetninger for å kunne videreutvikles ved etablering av Luftfartstilsynet der.

Luftfartstilsynet er avhengig av godkjenning fra flere internasjonale organer, deriblant JAA. Godkjenningene forutsetter at tilsynet til enhver tid har

tilstrekkelig med sertifisert personell med relevant erfaring for norsk sivil luftfart.

Det er fastsatt strenge internasjonale kompetansekrav. For eksempel må flygerinspektører ha eller ha hatt sertifikater på sivile fly eller helikopter og i tillegg minimum 5 000 flytimer (normalt 10-20 års erfaring.) Kompetansen er typespesifikk og Luftfartstilsynet opprettholder i dag kompetanse på 32 flytyper. Flyteknikere må ha minimum fem års erfaring som sivil flytekniker, og også denne kompetansen er typespesifikk. Flyingeniører må ha ingeniørutdanning innen flytekniske fag og bl.a. fem års erfaring som flyingeniør. I tillegg kommer etatsspesifikk opp-

læring på minimum to år før personell får utføre selvstendige tilsynsoppgaver. En "full review" fra JAA vil bl.a. kreve en dokumentasjon på at ovennevnte kompetanse til enhver tid er på plass.

I St.meld. nr. 17 er det i kapittel 9.3 anført at det er "svært viktig at flytteprosessen legges opp slik at en sikrer tilgangen til sentral kompetanse for tilsynene. Dette kan dels sikres gjennom en gradvis nedbemanning og dels ved å tidlig få rekruttert høy kompetanse på de stedene tilsynene flytter til".

Jeg vil følge opp Luftfartstilsynets bemanning under flytteprosessen for å sikre at Luftfartstilsynet opprettholder sine sertifiseringer fra bl.a. JAA.

SPØRSMÅL NR. 329

Innlevert 20. februar 2003 av stortingsrepresentant Eirin Faldet

Besvart 26. februar 2003 av nærings- og handelsminister Ansgar Gabrielsen

Spørsmål:

«Regjeringen foreslår å flytte statlige tilsyn ut fra Oslo. Samtidig sentraliserer selskaper som staten er den dominerende eier. Jeg viser til at Telenor har planlagt å legge ned 40-50 arbeidsplasser på Hamar. Dette er en sentralisering. Teknologien skulle i dag ikke være avgjørende for hvor slike arbeidsplasser er.

Hvorfor tillater Regjeringen at selskaper som har statlig eierdominans å sentralisere arbeid i Oslo samtidig som Regjeringen flytter statlige tilsyn?»

Svar:

Jeg vil innledningsvis påpeke at Telenor ASA er et børsnotert selskap, som selv må vurdere hensiktsmessig bemanning og lokalisering av de forskjellige forretningsområdene i konsernet.

Telenor opplyser at det ikke foreligger planer om nedbemanning på Hamar. Det kan imidlertid ikke utelukkes at selskapets program for effektivisering og kostnadsbesparinger, Delta 4, vil kunne medføre ytterligere nedbemanning for konsernet som hel-

het, men dette er verken tall- eller stedfestet på nåværende tidspunkt.

I 2002 ble det varslet overtallighet tilknyttet Delta 4 på vel 1 500 årsverk i konsernet som helhet. Telenor opplyser at det kun har vært mindre nedbemanninger på Hamar i denne forbindelse; to i Telenor Mobil og noen få andre. De berørte skal for øvrig ha fått tilbud om arbeid andre steder.

Telenor opplyser videre at det kan være en kilde til misforståelse at ca. 30 ansatte, i forbindelse med et "makeskifte" som skjedde mellom Kundeservice "Norge" og Kundeservice Networks i april i fjor, ble overført fra Kundeservice "Norge" på Hamar til Kundeservice Networks på Hamar. Men dette er en ombemanning og ingen nedbemanning.

Jeg viser for øvrig til St.meld. nr. 22 (2001-2002) Et mindre og bedre statlig eierskap, der noen viktige prinsipper for god eierskapsutøvelse, bl.a. vedrørende beslutnings- og ansvarsforhold i forretningsforetak, er formulert.

SPØRSMÅL NR. 330**Innlevert 20. februar 2003 av stortingsrepresentant Torstein Rudihagen****Besvart 4. mars 2003 av samferdselsminister Torild Skogsholm****Spørsmål:**

«Viser til Samferdselsdepartementets behandling av den såkalte "Teletopia-saken". Departementet har gitt Post- og teletilsynets vedtak oppsettende virkning så lenge klagen fra Telenor behandles.

Hvordan begrunner statsråden dette?»

Svar:

Samferdselsdepartementet har som det fremgår av spørsmålet fra representant Rudihagen, besluttet å utsette iverksettelsen av Post- og teletilsynets vedtak 8. januar d.å. Innledningsvis ønsker jeg å understreke at beslutningen ikke berører retten Teletopia AS allerede er gitt til å knytte en egen SMS-C (Sentral for produksjon av mobilmeldinger) til mobilnettet slik at denne kan fungere i parallell med Telenor Mobils egen SMS-C. Beslutningen innebærer bare at vilkårene, herunder prisvilkårene, som Post- og teletilsynet har fattet vedtak om at skal gjelde for denne nettilknytningen, ikke skal iverksettes før klage over vedtaket er avgjort. Jeg kommer nærmere tilbake til dette i svaret nedenfor.

Før det blir gjort nærmere greie for hvorfor iverksettelsen av tilsynets vedtak ble besluttet utsatt, ønsker jeg å redegjøre kort for sakens bakgrunn. Kopi av departementets beslutning følger vedlagt.

BAKGRUNN

Post- og teletilsynets vedtak av 8. januar må ses i sammenheng med tidligere vedtak der Telenor Mobil AS ble pålagt å etterkomme anmodning fra Teletopia AS om såkalt *spesiell nettilknytning*. Pålegget om spesiell nettilknytning ble opprettholdt av Samferdselsdepartementet i klageomgangen, jf. vedtak datert 18. januar 2002, og Teletopia AS ble ved dette vedtaket gitt rett til å knytte en SMS-C til Telenor Mobils nett slik at denne kan fungere i parallell med Telenor Mobils egen SMS-C. Retten til slik nettilknytning gjør det mulig for Teletopia AS å konkurrere med Telenor Mobil AS om å tilby SMS-meldinger direkte til kundene i Telenor Mobils nett.

I departementets vedtak 18. januar 2002 ble det ikke tatt stilling til vilkårene som skal gjelde for Teletopias tilgang, herunder den prisen Teletopia AS skal betale for den spesielle nettilknytningen. Av vedtakets konklusjon fremgår det at det i utgangspunktet overlates til partene å komme til enighet om tilgangsvilkårene, men likevel slik at eventuell

uenighet i denne sammenheng kan bringes inn for telemyndigheten på vanlig måte.

Ettersom Telenor Mobil AS og Teletopia AS ikke kom til enighet om tilgangsvilkårene på egenhånd eller ved megling, fattet Post- og teletilsynet vedtak 8. januar d.å. der Telenor Mobil AS ble pålagt å inngå nærmere bestemt avtale med Teletopia AS om vilkår for tilgang til Telenor Mobils nett for tilknytning av Teletopias SMS-C. I henhold til pålegget pliktet Telenor Mobil AS å gi Teletopia AS tilgang på de vilkårene som fremgår av pålegget, fra 7. februar.

Telenor Mobil AS anmodet departementet, i brev datert 3. februar, om at iverksettelsen av pålegget fra Post- og teletilsynet måtte utsettes til klage over vedtaket var avgjort.

Teletopia AS henvendte seg til departementet 6. februar og varslet om at de også ville levere et skriftlig innspill i forbindelse med departementets vurdering av spørsmålet om utsatt iverksettelse. Selskapet leverte slikt innspill 7. februar og anmodet samtidig om møte med departementet i sakens anledning. Møter med sakens parter ble avholdt 10. februar. Begge parter leverte ytterligere skriftlige innspill 10. februar.

BESLUTNING OM UTSATT IVERKSETTELSE

Det understrekes innledningsvis at departementet ennå ikke har avgjort klage over Post- og teletilsynets vedtak 8. januar, men bare besluttet at iverksettelsen av vedtaket skal utsettes til klage er avgjort. Vedtaket er påklaget, og eventuell klagesak vil først bli oversendt departementet etter at Post- og teletilsynet og Statens teleforvaltningsråd har tatt stilling til innholdet i klagen.

Virkningen av departementets beslutning er at Telenor Mobil AS inntil videre ikke plikter å etterkomme pålegget fra Post- og teletilsynet om å inngå nærmere bestemt avtale med Teletopia AS om vilkår for tilgang til Telenor Mobils nett for tilknytning av Teletopias SMS-C. Plikt til å etterkomme pålegget inntreffer fra det tidspunkt departementet eventuelt stadfester tilsynets vedtak i klageomgangen.

Det har blitt hevdet at beslutningen har ført til at Teletopia AS har måttet stenge sitt tilbud om SMS-meldinger. Jeg vil i denne sammenheng for det første vise til det som er sagt ovenfor om at Teletopia AS allerede ved vedtak datert 18. januar 2002, ble gitt rett til nettilknytning som gjør det mulig for selskapet å konkurrere med Telenor Mobil AS om å tilby SMS-

meldinger til kundene i Telenor Mobils nett. For det andre vil jeg vise til at det var innspillet fra Teletopia AS som gjorde at departementet ikke kunne konkludere i spørsmålet om utsatt iverksettelse innen fristen i pålegget for tilgang på nærmere bestemte vilkår inntrådte 7. februar. Teletopia AS lanserte sitt tilbud om billige SMS-meldinger selv om de var godt kjent med at spørsmålet om utsatt iverksettelse fortsatt var til behandling i departementet.

Ved vurderingen av spørsmålet om utsatt iverksettelse er det likevel tillagt vekt at Teletopia AS faktisk hadde lansert tilbud om SMS-meldinger. Det vises til beslutningen, der det heter: *"Det er også et motargument i forhold til å etterkomme anmodningen at Teletopia allerede har lansert tilbud om kortmeldinger med grunnlag i avtalen med Telenor Mobil og på den måten innrettet seg etter pålegget. Beslutning om utsatt iverksettelse vil innebære skadevirkninger for Teletopia og brukerne av tjenesten."* Etter departementets vurdering kunne imidlertid ikke dette forhold tillegges avgjørende betydning idet virksomheten var relativt begrenset som følge av den korte tiden tilbudet hadde virket og som følge av at Teletopia hadde lansert tilbudet med kunnskap om at spørsmålet om utsatt iverksettelse ennå ikke var sluttbehandlet.

Departementets beslutning bygger på en helhetsvurdering der både Teletopias, Telenor Mobils og samfunnets mer overordnede interesser er vektlagt.

En avveining av de ulike interessene tilsier etter min vurdering at iverksettelsen av Post- og teletilsynets vedtak bør utsettes til klagen er avgjort. Det vises i denne sammenheng til departementets vurderinger i beslutningen som følger vedlagt. Jeg vil i denne sammenheng spesielt fremheve at Post- og teletilsynets vedtak berører prinsipielle og hittil uavklarte spørsmål som er av stor betydning for utviklingen av konkurransen i det norske mobilmarkedet. Det er, som vist til i beslutningen, ikke en entydig oppfatning at streng prisregulering fra telemyndighetens side vil legge til rette for konkurranse på lang sikt, og før vedtaket iverksettes ønsker jeg å ta stilling til disse prinsipielle spørsmålene.

Departementet vil prioritere en rask behandling av denne saken, og det understrekes i beslutningen at det forventes at også Post- og teletilsynet og Statens teleforvaltningsråd vil gjøre det samme.

VEDLEGG TIL SVAR:

Brev fra Samferdselsdepartementet til advokatfirmaet Hjort DA MNA v/advokat K. Veierød "Anmodning om utsatt iverksettelse av Post- teletilsynets vedtak av 8. januar 2003 om vilkår for Teletopia tilgang til Telenor Mobils nett for tilknytning av selskaps SMS-C". Referanse: 03/303-TOL. Brevet er daterert 13. februar 2003.

SPØRSMÅL NR. 331

Innlevert 20. februar 2003 av stortingsrepresentant Ulf Erik Knudsen

Besvart 28. februar 2003 av kultur- og kirkeminister Valgerd Svarstad Haugland

Spørsmål:

«Har NRK konsesjon fra Datatilsynet for å kartlegge innbyggernes familieforhold, herunder samboerforhold etc., og for hvem er dette registeret i så fall tilgjengelig?»

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til en korrespondanse i NRKs lisensavdelings arkiver, merket 400157905/041, der en kvinne som har fått seg samboer, blir bedt om å opplyse om samboerens navn, lisensnummer og folkeregisterføring. Det er snakk om et omfattende skjema hvor det skal opplyses om en rekke ting som må anses som privat. Med stor sikkerhet antar jeg at denne typen re-

gistreringer over hvilke folk som deler seng og frokostbord er belagt med konsesjon, da NRK jo ikke er en statsetat i normal forstand, men en selvstendig kringkastingsvirksomhet, dog med offentlig eierskap og statsråden som generalforsamling.

Svar:

Jeg har forelagt spørsmålet for NRK, som opplyser følgende:

"NRK registrerer i dag, etter konsesjon fra Datatilsynet, personopplysninger, herunder navn, adresse, personnummer samt betalingshistorikk for lisensen i sitt lisensregister på alle som er pliktig å betale kringkastingsavgift i henhold til bestemmelsene i kringkas-

tingsloven kap. 8 og i tilknyttede forskrifter om fjernsynsmottakere. I tillegg registreres opplysninger om ekteskap og begge ektefellenes navn for å ajourholde lisensregisteret i forhold til at ektefeller hefter i fellesskap for husstandens kringkastingsavgift i henhold til bestemmelsen i ekteskapsloven § 38, 1. ledd.

Når det gjelder samboere, reguleres disse ikke av nevnte bestemmelse i ekteskapsloven, men av sameielovens bestemmelser. NRK registrerer opplysninger om samboerforhold da samboerskap fører til at samboerne i egenskap av sameie i felles fjernsynsmottaker, begge hefter for kringkastingsavgiften.

Når NRK får melding fra en eller begge samboere om at samboerskap er inngått, og at de det gjelder av den grunn ikke lenger vil stå registrert med hver sin lisens men ønsker en felles lisens, sender NRK ut skjema for innhenting av personopplysninger. Når to personer som er registrert med hver sin lisens pr. telefon melder at den ene lisensen skal opphøre pga. inngått samboerskap, tar NRK opplysningene til foreløpig etterretning, men sender samtidig ut et skjema til samboerne, som skal utfylles av begge samboerne. I skjemaet bes det om samme type personopplysninger som er registrert på de to lisensene de nyblevne samboere tidligere var kjent på i NRKs lisensregister. Grunnen til at NRK i skjemaet ber om slike opplysninger er at NRK ønsker å oppdatere personopplysningene i sitt lisensregister i tilfelle det har skjedd endringer siden sist NRK ble gitt opplysninger.

I tillegg til opplysninger om begge samboeres navn og adresse, bes samboerne i skjemaet bekrefte at flytting er meldt til Folkeregisteret. Dette som en kontroll fra NRKs side på at opplysningene gitt NRK om

samboerskap er korrekt. NRK har tillatelse til adgang til Det sentrale personregisteret (DSP) for oppdatering av adresseopplysninger i sitt lisensregister, men har erfart at meldingene til DSP i noen tilfeller kan være mangelfulle. Ved å be om slike opplysninger i skjemaet ønsker NRK samboernes bekreftelse på hvilken adresse samboerne mener de skal være registrert på i lisensregisteret i de tilfeller de to nyblevne samboerne er oppført med forskjellige adresser i DSP.

Videre bes det i skjemaet om apparatopplysninger, dette i henhold til bestemmelsene om overdragelse i forskrifter om fjernsynsmottakere. NRK ønsker opplysninger som avklarer om samboerne etter inngåelsen av samboerskap i fellesskap har i bruk alle fjernsynsmottakerne som tidligere var registrert på hver enkeltes lisens, eller om noen av mottakerne er overdratt til tredjemann. Ifølge forskrifter om fjernsynsmottakere § 7 skal en lisenshaver melde fra til NRK om overdragelse av fjernsynsmottaker.

På det felles skjema innhentes i tillegg til ovennevnte opplysninger også samboernes/sameiernes underskrifter.

På bakgrunn av ovenstående fremgår at NRK ved utsendelsen av skjemaet til samboere forespør om opplysninger som NRK i henhold til Datatilsynets konsesjon kan innhente og registrere på den enkelte lisens i forbindelse med nyregistrering av lisens og ajourhold av lisensregisteret."

Jeg viser til dette, og kan videre opplyse at registeret kun er tilgjengelig for NRK.

SPØRSMÅL NR. 332

Innlevert 20. februar 2003 av stortingsrepresentant Lena Jensen

Besvart 28. februar 2003 av kultur- og kirkeminister Valgerd Svarstad Haugland

Spørsmål:

«Samisk duodji er viktig for utviklingen av den nasjonale og for den samiske kultur og identitet. Samisk duodji har behov for utvikling og oppbygging av nasjonalt nettverk av kurs og veiledning, markedsføring, lokallag, produsenter og utsalgssteder.

Hvilken utviklingsplan har Regjeringen for samisk duodji, og hvor mye midler har vært brukt på norsk husflid de siste 50 årene opp mot hvor mye som har vært brukt på samisk duodji?»

Svar:

Husflid er viktig for ethvert folk, både som tradisjonsbærer og identitetsskaper. Samarbeidsregjeringen mener at tradisjonelle samiske næringer, bl.a. duodji, er betydningsfulle fordi de vedlikeholder og

produserer samisk kultur. Duodji er i ferd med å få økt betydning som næring, og er viktig spesielt for samiske kvinner. Vi vil derfor sikre tradisjonelle næringer gode rammevilkår, jf. St.meld. nr. 33 (2001-2002).

Landbruksdepartementet etablerte på 70-tallet en tilskuddsordning til samisk husflid, der tilskuddene i hovedsak gikk til duodjiorganisasjoner. I 1981 ble denne tilskuddsordningen, 1 mill. kr, overført til Kommunal- og regionaldepartementet, og ble forvaltet av Norsk Sameråd fram til Sametingets etablering i 1989. Midlene utgjorde 2,9 mill. kr i 1993, og ble da overført til Sametinget som en del av bevilgningen fra Kommunal- og regionaldepartementet.

Sametinget fikk i 1999 unntak fra bevilgningsreglementet § 4 om bruttobudsjettering og får sin bevilgning fra Kommunal- og regionaldepartementet,

Barne- og familiedepartementet, Utdannings- og forskningsdepartementet, Kultur- og kirkedepartementet og Miljøverndepartementet over 50-poster, dvs. én ramme fra hvert departement. Sametinget gis på denne måten et særlig selvstendig ansvar og frihet med hensyn til ressursdisponeringen. Med de føringer som er lagt i Stortingets budsjettvedtak, fordeler Sametinget bevilgningen etter egne prioriteringer. Det er derfor ikke øremerket midler til duodji fra Regjeringens side.

I 2003 bevilger Sametinget 3,15 mill. kr til duodjiinstitusjoner og duodjiorganisasjoner. I tillegg har Sametinget avsatt 3,4 mill. kr fra Samisk utviklingsfond til duodji, bl.a. til utviklingstiltak og investeringer. Sametingets samlede avsetning til samisk duodji i 2003 er 6,55 mill. kr. Av de 3,4 mill. kr som Sametinget i 2003 har avsatt til duodji, er 2,2 mill. kr avsatt til utviklingsprogrammet for duodji. I vedtak 43/02 om fordeling av Sametingets budsjett for 2003 heter det at *"Sametinget har et særskilt an-*

svar for utviklingen av duodji. Dette er bakgrunnen for at Sametinget i sak 10/01 har vedtatt et eget utviklingsprogram for duodji. Duodji har et betydelig kulturelt, faglig og næringsmessig utviklingspotensial dersom rammebetingelsene legges til rette for det. Arbeidet med realisering av utviklingsprogrammet for duodji er i gang". Jeg vil derfor vise til Sametinget som den som best kan besvare spørsmål som angår denne planen.

Det statlige tilskuddet til norsk husflid er hovedsakelig kanalisert gjennom Norges Husflidslag. Fra organisasjonen ble opprettelsen i 1910 under navnet Norges Husflidsforbund, har denne mottatt varierende grad av tilskudd fra ulike departementer. Faste tilskudd til husflidskonsulenter er gitt fra 1953. Dagens ordning med årlige driftstilskudd over Kultur- og kirkedepartementets Kap. 328 *Museums- og andre kulturvernformål* Post 78 *Ymse faste tiltak* er fra 1995. Tilskuddet til Norges Husflidslag i 2003 er på vel 8,2 mill. kr.

SPØRSMÅL NR. 333

Innlevert 20. februar 2003 av stortingsrepresentant Ola T. Heggem

Besvart 28. februar 2003 av kultur- og kirkeminister Valgerd Svarstad Haugland

Spørsmål:

«Møre og Romsdal fylkeskommune har siden høsten 1998 deltatt i et prøveprosjekt med forenklet ordning for tildeling av midler til mindre kostnadskreven nærilmiljøanlegg. Ordningen har gitt svært positive effekter i fylket og gitt mulighet til å realisere anlegg som ellers ikke ville blitt realisert. Prøveordningen er nå inne i sitt siste år, samtidig som fylkeskommunene registrerer fortsatt stor interesse og behov for ordningen.

Vil statsråden sørge for at en slik forenklet ordning kan gjøres permanent?»

BEGRUNNELSE:

Prøveprosjektet som er innrettet mot mindre nærilmiljøanlegg innenfor en kostnadsramme på 80 000 kr, har utviklet seg til en svært populær ordning i Møre og Romsdal. Antall søknader viser at behovet er like stort for realisering av slike anlegg som for ordinære nærilmiljøanlegg innenfor spillemiddelordningen. Antallet restanser viser et fortsatt stort udekket behov. Møre og Romsdal fylkeskommune ser en stor

verdi ved en slik forenklet ordning siden denne gjør det mulig å realisere enkle anlegg som øker befolkningens mulighet til å drive egenorganisert fysisk aktivitet. Med en slik ordning er det også mulig å gi raske tilsagn enn for anlegg med høyere kostnadsramme som ofte står på venteliste i flere år uten å nå opp. Dette er spesielt viktig når det gjelder anlegg rettet mot barn og unge som ikke driver organisert idrett, men som ut fra interesse for en aktivitet kan motive-res til å drive fysisk aktivitet i nærmiljøet. Ordningen er således i tråd med de prioriteringer Stortinget har vedtatt for idrettspolitikken i årene framover og et viktig bidrag til å øke den fysiske aktiviteten i hele befolkningen. Med en svak økonomi i de fleste kommuner, er det ikke sannsynlig at slike anlegg vil kunne realiseres kun med kommunale midler, selv om det dreier seg om relativt små summer. Møre og Romsdal fylkeskommune er derfor bekymret for at det gode arbeidet som er satt i gang, og de positive erfaringene en høster av ordningen, vil stanse dersom ordningen ikke gjøres permanent etter at prøveperioden løper ut ved utgangen av 2003.

Svar:

Nevnte tilskuddsordning ble innført som en prøveordning i 2001 med et tidsperspektiv på tre år (2001-2003). Prøveordningen omfatter alle fylkeskommunene og kom som en konsekvens av tidligere utprøving i Møre og Romsdal. Ved hovedfordelingen av spillemidler til idrettsformål i 2001 og 2002 ble det avsatt henholdsvis 10 mill. kr og 15 mill. kr til dette formålet. Tilskuddet fordeles mellom fylkene ut fra andel barn og ungdom (6-19 år) i de respektive

fylkeskommunene. Det vil bli avsatt ytterligere midler ved hovedfordelingen i 2003.

Departementet har fått flere positive tilbakemeldinger på ordningen, og vil i løpet av høsten ta stilling til om ordningen skal videreføres og eventuelt gjøres permanent. For departementet vil det være særlig viktig å se ordningen i sammenheng med andre relevante tilskuddsordninger på anleggsfeltet (eksempelvis ordinære nærmiljøanlegg), med sikte på å imøtekomme behovene lokalt på en best mulig måte.

SPØRSMÅL NR. 334

Innlevert 20. februar 2003 av stortingsrepresentant Karita Bekkemellem Orheim

Besvart 28. februar 2003 av barne- og familieminister Laila Dåvøy

Spørsmål:

«Regjeringen har besluttet å gi Norsk Luthersk Misjonssamband nasjonal driftsstøtte. Dette skjer på tvers av Fordelingsutvalgets anbefaling, og blir oppfattet som en underminering av de prinsipper som ligger til grunn for tilskuddsordningen.

Hvordan kan statsråden på denne måten åpne for diskriminering av kvinner gjennom tildeling av statsstøtte?»

Svar:

Barne- og familiedepartementet har omgjort Fordelingsutvalgets avslag på Norsk Luthersk Misjonssambands (NLM) søknad om tilskuddsberettigelse og nasjonal grunnstøtte for tilskuddsåret 2002, og innvilget organisasjonen tilskudd i gruppe C. Departementet gav NLM medhold bl.a. fordi organisasjonen har vist vilje til å styrke barn og unges medvirkning.

NLM er en av flere støtteberettigede organisasjo-

ner som samler barn, unge og voksne i én integrert organisasjon. Til nå har hovedstyret oppnevnt en barne- og ungdomsnemnd på landsplan, kalt hovedstyrets barne- og ungdomsnemnd. Dette vil nå bli overlatt til generalforsamlingen der både kvinner og menn har fulle rettigheter. Da departementet gav NLM medhold i sin klage, viste vi til at organisasjonen var i ferd med å gi barn og unge større innflytelse i organisasjonen. Dette har departementet lagt vekt på i sin vurdering.

Jeg er svært opptatt av at tilskuddsordningen skal sikre organisasjonene som arena for medbestemmelse og demokrati, og som nyttige redskaper for barn og unges deltakelse i samfunnet vårt. Etter mitt syn har NML vist vilje til å endre sin organisasjonsstruktur i demokratisk retning hva gjelder barn og unges innflytelse. Når vi også vet at NLM driver et omfattende og viktig barne- og ungdomsarbeid, mener jeg det vil være feil å nekte organisasjonen støtte fra tilskuddsordningen.

SPØRSMÅL NR. 335**Innlevert 21. februar 2003 av stortingsrepresentant May Hansen****Besvart 28. februar 2003 av barne- og familieminister Laila Dævøy****Spørsmål:**

«Jeg har fått denne henvendelser fra familier på ulike asylmottak. De hevder at kontantstøtten de får utbetalt blir inndratt av mottaket. Dette gjelder asylsøkere som har fått oppholdstillatelse og fortsatt bor på asylmottak.

Mener statsråden det er lovlig og riktig bruk av kontantstøtte at asylmottakene bruker denne som en ekstrainntekt?»

BEGRUNNELSE:

Asylsøkere som har fått opphold i Norge og som ikke har fått oppholdskommune, har rett på kontantstøtte. Det virker merkelig og urimelig at kontantstøtten kan fratas disse familiene som dermed rammes økonomisk fordi de er så uheldig at ingen kommune har sagt ja til å ta imot dem.

Svar:

Kontantstøtte ytes for barn mellom ett og tre år som ikke eller bare delvis gjør bruk av barnehageplass som det ytes statlig driftstilskudd for. Ytelsen er ikke behovsprøvet, og det er ikke knyttet vilkår til bruken.

Personer i asylmottak får økonomisk støtte (basisbeløp) etter gitte satser. Basisbeløpet skal dekke utgifter til livsopphold. Dersom vedkommende har inntekt, vil støtten reduseres eller falle bort. Nye beboere må signere på en egenerklæring som fastslår at de

ikke har annen inntekt, og at de skal melde fra dersom de får noen form for inntekt.

Økonomisk støtte til beboere i asylmottak bevilges over Kommunal- og regionaldepartementets budsjett. Ordningen forvaltes av Utlendingsdirektoratet, som foretar utbetalingen via mottakene. Dersom basisbeløpet reduseres pga. inntekt, vil det altså innebære at statens utgifter til økonomisk støtte blir tilsvarende lavere. Asylmottakets økonomi påvirkes ikke av hva beboeren får utbetalt. Det er altså ikke slik at redusert basisbeløp pga. at beboeren mottar kontantstøtte, vil innebære noen inntekt for mottaket.

Den økonomiske støtten er subsidiær og gis til dem som ikke på annen måte kan forsørge seg selv. Det må aksepteres at kontantstøtte, på linje med andre inntekter, medregnes ved utmålingen av basisbeløpet. Jeg vil her nevne at det ikke er et vilkår for utbetaling av kontantstøtten at pengene benyttes til barnetilsyn.

Også ved utmåling av stønad til livsopphold etter sosialtjenesteloven kan kontantstøtte regnes med ved vurderingen av søkers inntekt. Jeg viser i denne sammenheng til Stortingets behandling av spørsmålet høsten 2001. Stortingsflertallet gikk da inn for at kontantstøtten fortsatt skal regnes med ved utmålingen av sosialhjelp. Økonomisk sosialhjelp, som er en parallell til basisbeløpet, skal være en subsidiær ytelse, slik at søker må utnytte alle muligheter for å forsørge seg selv før det ytes sosialhjelp.

SPØRSMÅL NR. 336**Innlevert 21. februar 2003 av stortingsrepresentant Steinar Bastesen****Besvart 26. februar 2003 av samferdselsminister Torild Skogsholm****Spørsmål:**

«I mediene spekuleres det i at seilings- og anløpsmønsteret for Hurtigruta skal endres.

Er dette tilfelle, og hva har statsråden tenkt å gjøre for å bevare seilings- og anløpsmønsteret?»

Svar:

Samferdselsdepartementet og hurtigruterederiene har inngått en treårig avtale for perioden 2002-2004 innenfor en ramme på 170 mill. kr (1999-kro-

ner) pr. år etter at EFTA sitt overvåkingsorgan ESA godtok avtalen i brev av 19. desember 2001, jf. omtalen i St.prp. nr. 50 (2001-2002). Ett av vilkårene ESA stilte for at avtalen kunne godkjennes, var at det også utarbeides en transportanalyse som redegjør for behovet for Hurtigruten mellom Bergen og Kirkenes. Avtalen ble samtidig godkjent på betingelse av at eventuelle kjøp av hurtigrutetjenester etter 2004 konkurransetsettes gjennom en åpen og etterprøvbart prosess.

Arbeidet med denne transportanalysen er utført

av en ekstern konsulent. Oppdraget er nettopp avsluttet og foreligger i en konsulentrapport som er sendt til høring til aktuelle departementer og fylkeskommuner. Høringsfristen er satt til 24. mars 2003.

Med utgangspunkt i forannevnte tar Regjeringen sikte på å legge fram en vurdering for Stortinget vå-

ren 2003 av det fremtidige behov for offentlig kjøp av rutetjenester på kyststrekningen Bergen-Kirkenes.

Det er derfor for tidlig å ta stilling til Hurtigrutens seilings- og anløpsmønster etter 2004 på det nåværende tidspunkt.

SPØRSMÅL NR. 337

Innlevert 21. februar 2003 av stortingsrepresentant Oddbjørg Ausdal Starrfelt

Besvart 3. mars 2003 av samferdselsminister Torild Skogsholm

Spørsmål:

«Ein av føresetnadene for bompengefinansiering av Svinesundsbrua var at dette gjorde det mogleg for Noreg å fullføre E6 gjennom Østfold nokolunde samstundes som utbygginga på svensk side, nemleg i 2008-2009. Ifølgje Göteborgs-Posten av 6. februar vert ikkje E6 i Bohuslän klar før i 2013.

Har statsråden teke noko initiativ til dialog med den svenske næringsministeren om dette, og kva er hennar vurdering av saka?»

VEDLEGG TIL SPØRSMÅL:

Artikkel i Göteborgs-Posten den 6. februar 2003 "E 6 i Bohuslän blir inte klar förrän 2013".

Svar:

Norges regjering og Sveriges regjering signerte 7. august 2002 en avtale mellom de to stater om ny Svinesundsforbindelse. Det er i avtalen lagt til grunn en felles ambisjon for de to land om at E6 skal bygges ut til en sammenhengende veg med fire kjørefelt mellom Oslo og Göteborg senest i 2009. Videre er det i avtalen en felles ambisjon om at ny Svinesundsforbindelse kan åpnes for trafikk i 2005.

Vedrørende situasjonen på svensk side, vil jeg få gjøre oppmerksom på følgende:

- Utsagnet i artikkelen i Göteborgs-Posten 6. februar 2003 om at utbyggingen av E6 til fire felt gjennom Bohuslän ikke vil bli ferdigstilt før i 2012-13 er basert på det svenske Vägverkets

foreløpige utkast til Nasjonal vegtransportplan 2004-15.

- Utkastet er sendt på høring til len, offentlige instanser og interesseorganisasjoner. Et bearbeidet utkast vil etter høringen bli oversendt den svenske regjeringen.
- Planen vil bli fastlagt av den svenske regjeringen i november/desember 2003.
- Det er de økonomiske rammene som har gjort at Vägverket har fremmet forslaget. Ut fra hensynet til planlegging og prosjektering er det mulig å ferdigstille utbyggingen av E6 som sammenhengende firefelts veg fra riksgrensen til Göteborg i løpet av 2009.
- Vägverkets foreløpige utkast til plan stiller ikke spørsmål ved gjennomføringen av ny Svinesundsforbindelse.

Når det gjelder E6 på norsk side gjennom Østfold, pågår arbeidet i tråd med statsavtalen.

Siden de planene representanten Ausdal Starrfelt viser til er på et så tidlig stadium, og *kun* har forankring på etatsnivå i Sverige, har det foreløpig ikke vært naturlig å ta opp situasjonen med min svenske kollega. Jeg vil imidlertid følge utviklingen av saken i Sverige, og vil på egnet måte ta opp saken med svenske myndigheter dersom dette blir en aktuell problemstilling. Av hensyn til trafiksikkerhet og framkommelighet, mener jeg det er viktig at arbeidet på både svensk og norsk side følger opp våre felles avtaler om rask framdrift.

SPØRSMÅL NR. 338**Innlevert 21. februar 2003 av stortingsrepresentant Oddbjørg Ausdal Starrfelt****Besvart 4. mars 2003 av samferdselsminister Torild Skogsholm****Spørsmål:**

«I tidsskriftet "Vegen og vi" kjem det fram at det er svært få kvinner tilsette i leiande stillingar i Vegvesenet etter omstillinga.

Korleis stiller statsråden seg til dette, og kva initiativ har ho teke for å medverka til auka kvinneandelen på alle nivå i denne sektoren?»

VEDLEGG TIL SPØRSMÅL:

Oppslag i "Vegen og vi" nr. 2 for 2003.

Svar:

Statens vegvesen ble med virkning fra 1. januar 2003 skilt i et forvaltningsorgan og et produksjonsselskap. Oppslaget i tidsskriftet "Vegen og vi" gjelder lederstillinger i forvaltningsorganet Statens vegvesen. Prosessen med tilsetting av nye ledere her er pr. februar 2003 i avslutningsfasen. Det foreligger dermed ingen endelige tall for kvinneandel i lederstillinger.

Ved årsskiftet 2001/2002 hadde Statens vegvesen en kvinneandel i lederstillinger på 18,6 pst. og målet for utgangen av 2001 var på 22 pst. På våren 2002 ble det vedtatt en ny handlingsplan for likestilling i etaten med ambisjoner for 2002 om en kvinneandel på 30 pst. i lederstillinger.

I forbindelse med den ovennevnte omstillingen og utskillelse av produksjonsvirksomheten, er det totale antallet lederstillinger omtrent halvert. Dette medførte stor konkurranse om de lederstillingene som skulle besettes. Vegvesenet har fulgt en ordinær tilsettingsprosess basert på at best kvalifiserte søker skal tilsettes. Det ble opprettet en likestillingsgruppe i tilknytning til omorganiseringen. Denne gruppen har gitt uttalelser i tilsettingssaker.

Vegvesenet opererer med tre ledernivåer. Etter omorganiseringen 1. januar 2003 omfatter nivå 1

toppledere i Vegdirektoratet og regionvegsjefer. Nivå 2 omfatter distriktsvegsjefer, stabssjefer ved regionvegkontorene og seksjonsledere i Vegdirektoratet og nivå 3 omfatter seksjonsledere ved distriktsvegkontorene. Kvinneandelen på nivå 1 er pr. februar 2003 på 36 pst. Av de åtte stillingene som ble lyst ut på dette nivået i 2002, ble kvinner tilsatt i fire stillinger. To av fem regionvegsjefer er kvinner. Dette er en klar økning i forhold til årene 1999, 2000 og 2001 da kvinneandelen var henholdsvis 17 pst., 13 pst. og 12 pst.

På nivå 2 er kvinneandelen pr. februar 2003 26 pst., mens kvinneandelen på nivå 3 er 22 pst. For de to nivåene samlet har utviklingen for 1999, 2000 og 2001 vært 13 pst., 14 pst. og 19 pst. Det er grunn til å nevne at det var et forholdsvis stort antall søkere til nivå 3. Dette er stillinger der det ofte stilles krav om teknisk faglig bakgrunn. Til noen av stillingene var det bare mannlige søkere. Samlet for de to nivåene er det en positiv utvikling, men med fortsatt rom for forbedringer. Vegvesenet vil se nærmere på årsakene til den lave andelen kvinnelig søkere i fortsettelsen av likestillingsarbeidet.

Totalt er kvinneandelen i lederstillinger på 23 pst. i Statens vegvesen pr. februar 2003. For årene 1999, 2000 og 2001 var sammenlignbare tall 13 pst., 14 pst. og 19 pst.

Arbeidet med å rekruttere flere kvinner til lederstillinger vil bli fulgt opp i henhold til de måltall og prosedyrer for rekruttering til lederstillinger som er fastsatt for statlig sektor. Dette tilsier at det i gjennomsnitt skal være minst 40 pst. representasjon av begge kjønn i lederstillinger i statlig sektor samlet sett innen 1. januar 2006. Samferdselsdepartementet vil følge opp og rapportere videre Vegvesenets og øvrige underliggende etaters måloppnåelse i tråd med de retningslinjer som gjelder for oppfølging på dette området.

SPØRSMÅL NR. 339**Innlevert 24. februar 2003 av stortingsrepresentant Karin Andersen****Besvart 3. mars 2003 av kommunal- og regionalminister Erna Solberg****Spørsmål:**

«Mullah Krekar er utvist fra Norge under henvisning til fare for rikets sikkerhet. Utlendingsdirektoratet mistenker at Mullah Krekar har en tilknytning til al-Qaida-nettverket. Informasjon om saken utover dette er ikke offentlig kjent. I kampen mot terror er det helt påkrevet at mistenkte blir etterforsket og stilt for domstol. Utvisning medfører risiko for videre terrorvirksomhet.

Kan Regjeringen redegjøre i full bredde for saken og begrunne hvorfor Norge ikke etterforsker terrormistenkte?»

BEGRUNNELSE:

Departementet har lagt til grunn for sin instruks at det er nødvendig å utvise Krekar av hensyn til rikets sikkerhet. Utlendingsdirektoratets mistanke om at Mullah Krekar har en tilknytning til al-Qaida-nettverket bygger bl.a. på påstander og informasjon som har fremkommet fra forskjellige medier. Dette underbygges også av rapporter fra uavhengige menneskerettighetsorganisasjoner.

- Jeg har i vurderingen av saken lagt vesentlig vekt på opplysningene om Krekars virksomhet i sitt hjemland, sier statsråd Erna Solberg. Hun viser til Krekars sentrale posisjon i Ansar al-Islam, en gruppering som kontrollerer et område i det nordlige Irak. Ansar al-Islam er en væpnet islamsk, fundamentalistisk gruppering som jeg mener det er grunn til å anta har en tilknytning til al-Qaida nettverket, sier Solberg.
- Rikets sikkerhet vil kunne settes i fare ved Krekars tilstedeværelse i Norge, ved hans rolle som politisk, religiøs og også militær lederskikkelse i forhold til grupper som er sterkt involvert i virksomhet som kan trekke terroristvirksomhet til Norge, sier Erna Solberg i pressemeldingen.

I kampen mot internasjonal terrorisme må hvert land ta ansvar for at terrorister ikke får fortsette sin virksomhet, at saken blir etterforsket og at de mistenkte blir stilt for retten. Bare på den måten kan slik virksomhet stanses.

Å utvise terrormistenkte bidrar til at virksomheten fortsetter. Særlig i den spente internasjonale situasjonen vi har nå, er det påfallende at en person som mistenkes å ha tilknytning til det terrornettverket som utløste krigen i Afghanistan og som også hevdes å ha forbindelser med Iraks regime, skal sendes tilbake til

konfliktområdet uten at saken er etterforsket. Saken er så uklar på dette punktet at det krever en forklaring og full gjennomgang av begrunnelsen for Regjeringens beslutning. For å unngå misforståelser gjøres det oppmerksom på at det fra SVs side ikke er uenighet om at reisebestemmelsene er brutt og at det foreligger grunnlag for utvisning på det grunnlaget.

Svar:

Jeg har instruert Utlendingsdirektoratet om å utvise Mullah Krekar etter utlendingslovens regler, fordi jeg mener at rikets sikkerhet vil kunne settes i fare ved utlendingens tilstedeværelse i Norge. Når det gjelder den nærmere begrunnelsen, viser jeg til vedtaket som i sin helhet er offentliggjort. Konklusjonen i denne saken bygger på åpne kilder.

Hvorvidt utlendingen også bør eller skal etterforskes for straffbare forhold avgjøres ikke av utlendingsmyndighetene. Jeg har forelagt spørsmålet fra stortingsrepresentant Karin Andersen for justisministeren vedrørende de forhold som knytter seg til etterforskningen av straffbare forhold. Han uttaler følgende:

"Handlinger som bærer preg av å være utført i en terrorsammenheng vil alltid innebære et svært alvorlig straffbart forhold, og må som sådan etterforskes grundig av politi og påtalemyndighet. De samme myndigheter har dessuten som en viktig oppgave å forebygge slik aktivitet. Dette arbeidet gis høy prioritet i vårt land. Der hvor det er tilstrekkelig grunnlag for det vil personer som mistenkes for terrorhandlinger bli etterforsket av norsk politi og påtalemyndighet.

Det er kjent at Mullah Krekar har vært under etterforskning i Norge. Denne etterforskningen fortsetter, idet riksadvokaten nå har gitt ordre om at Økokrim skal ha et overordnet ansvar for den og skal herunder samarbeid nært med Politiets sikkerhetstjeneste. Med bakgrunn i at Ansar al-Islam nå er oppført på FNs liste over terrororganisasjoner har riksadvokaten bestemt at det skal finne sted en samordnet etterforskning under Økokrims ledelse og i nært samarbeid med Politiets sikkerhetstjeneste."

Utvisningsvedtaket er ikke til hinder for straffrettslig etterforskning. Dersom det er behov for det av hensyn til etterforskningen, kan iverksettelsen av et utvisningsvedtak utsettes. Jeg kan i denne sammenheng for øvrig vise til at Mullah Krekar er begjært utlevert til Jordan. Utgangspunktet er at utlendingsmyndighetene ikke kan iverksette vedtak om utsendelse fra riket i henhold til utlendingsloven før en utleveringsbegjæring er endelig avgjort.

SPØRSMÅL NR. 340**Innlevert 24. februar 2003 av stortingsrepresentant Karin Andersen****Besvart 4. mars 2003 av sosialminister Ingjerd Schou****Spørsmål:**

«Yrkesrettet attføring gis etter folketrygdloven § 11-5 og vurdering av sykdom, skade eller lyte. Personer med dysleksi og lese- og skrivevansker vil ofte avbryte skolegang i en alderen andre tar utdanning. Årsaken er ofte funksjonshemmingen. Nylig er søknad om attføring avslått. Begrunnelsen er avbrutt skolegang, at en har fått barn i ung alder, og at mange har dysleksi. Funksjonshemmingen er dokumentert, men ikke vurdert.

Er avbrutt utdanning og stifting av familie i ung alder grunnlag for avslag om yrkesrettet attføring?»

VEDLEGG TIL SPØRSMÅL:

Brev fra Åsane trygdekontor til NN "Yrkesrettet attføring - melding om vedtak".

BEGRUNNELSE:

Vedlagt følger avslag på søknad om attføring. Jeg ber om en vurdering av prinsippene som er lagt til grunn i avslaget.

At 10 pst. av befolkningen har dysleksi, gjør ikke problemet mindre for de som har det. Mange har aldri fått brukt sine evner og fullført skolegang, nettopp fordi de ikke har fått hjelp til å overvinne sin funksjonshemming.

At noen har valgt å starte familie, må også være saken totalt uvedkommende.

Svar:

Jeg kan ikke kommentere enkeltsaker som er behandlet i trygdeetaten, og må derfor besvare spørsmålet på generelt grunnlag. For øvrig gjør jeg oppmerksom på at det tilsendte vedlegget inneholder taushetsbelagte opplysninger, og at jeg derfor forutsetter at det foreligger samtykke til å legge ved vedtaket.

Krav om yrkesrettet attføring fremmes overfor trygdekontoret, som tar stilling til om de medisinske vilkårene for yrkesrettet attføring er oppfylt. Trygdekontoret gir rehabiliteringspenger i en begrenset periode før attføringstiltak blir satt i verk, og oversender saken til Aetat lokalt for videre behandling.

Det er et vilkår for rett til ytelser under yrkesrettet attføring at medlemmet pga. sykdom, skade eller lyte har fått sin evne til å utføre inntektsgivende arbeid varig nedsatt, eller har fått sine muligheter til å velge yrke eller arbeidsplass vesentlig innskrenket. I vurderingen legges det vekt på alder, evner, utdanning,

yrkesbakgrunn, arbeidsmuligheter på hjemstedet og arbeidsmuligheter på andre steder der det er rimelig at vedkommende tar arbeid.

Ved vurderingen av om det foreligger sykdom, skade eller lyte i lovens forstand, skal det legges til grunn et sykdomsbegrep som er vitenskapelig basert og alminnelig anerkjent i medisinsk praksis. Hvor stor del av befolkningen som rammes, er ikke relevant i vurderingen. Sykdommen, skaden eller lytet må være en ikke uvesentlig årsak til at inntektsevnen er varig nedsatt eller at muligheten til valg av yrke eller arbeidsplass er vesentlig nedsatt.

Når det gjelder begrepet dysleksi, er dette stadig omdiskutert og gjenstand for drøftinger. De fleste slutter seg imidlertid til at dysleksibegrepet eller spesifikke lese- og skrivevansker er reservert personer som har en alvorlig skriftspråklig funksjonssvikt på tross av evnenivå, sanser og ferdigheter. Dyslektikeren kjennetegnes ved at lese- og skriveferdighetene ligger klart under det som forventes i forhold til alders-/utviklingstrinnet. Dersom en person er å anse som dyslektiker vil dette være å anse som et lyte som kan gi rett til ytelser. Dysleksien må i så fall være en ikke uvesentlig årsak til at inntektsevnen er varig nedsatt eller at muligheten til valg av yrke eller arbeidsplass er vesentlig nedsatt.

Ved vurderingen av i hvilken grad sykdommen, skaden eller lytet har ført til varig inntektsnedsettelse, eller vesentlig innskrenket mulighet for valg av yrke eller utdanning, er det viktig å få beskrevet vedkommendes funksjonsevne i forhold til arbeidsoppgaver. Her er det viktig å få kartlagt hvilke arbeidsoppgaver som (fortsatt) kan utføres. Det er de inntekts-/arbeidsmessige konsekvenser av sykdommen, skaden eller lytet som er avgjørende for om inngangsvilkårene for rett til ytelser under yrkesrettet attføring er oppfylt.

I tillegg til medisinske opplysninger med funksjonsvurderinger og opplysninger om alder og evner, må trygdekontoret innhente opplysninger om vedkommendes yrkesbakgrunn, utdanning og arbeidsmuligheter både på hjemstedet og andre steder der det er rimelig at vedkommende kan ta arbeid. Det må deretter foretas en konkret helhetsvurdering i forhold til alle disse momentene for å komme fram til i hvilken grad inntektsevnen eller muligheten til å velge yrke eller arbeidsplass er vesentlig nedsatt.

Sykdommens inntekts-/arbeidsmessige konsekvenser vil oftest være større for en person som ennå ikke har tatt noen yrkesutdanning og ikke har etablert

seg i arbeidslivet, i forhold til en person med yrkesutdanning og lang arbeidserfaring. Ved en slik konsekvensvurdering vil det ikke være relevant om vedkommende har vært hjemmeværende med barn.

Jeg vil avslutningsvis gjøre oppmerksom på at vedtaket kan påklages, og vil oppfordre til å utnytte lovens klageadgang dersom vedkommende er uenig i trygdekontorets avgjørelse.